

✓ доставку студентам основного обсягу матеріалу; інтерактивну взаємодію студентів та викладачів у процесі навчання;

✓ надання студентам можливості самостійної роботи для засвоєння матеріалу;

✓ оцінку їх знань і навичок, отриманих ними в процесі навчання.

Для досягнення цієї мети застосовувалися такі інформаційні технології:

✓ доступ до електронних бібліотек і баз даних, що містять величезну кількість різноманітної інформації;

✓ надання підручників та іншого друкованого матеріалу;

✓ пересилання необхідного матеріалу через комп'ютерні телекомунікації (електронна пошта);

✓ дискусії та семінари, що проводилися через комп'ютерні телекомунікації;

✓ голосова пошта;

✓ двосторонні відеоконференції (платформа Zoom);

✓ електронні (комп'ютерні) освітні ресурси (система дистанційного навчання Moodle, освітній проєкт На Урок) тощо.

Звісно, таке онлайн навчання має як переваги, так і певні недоліки. До переваг ми відносимо: найновіша інформація, технології, теорії; можливість навчатися будь-де і будь-коли.

Але сучасний студент зіштовхнувся і з труднощами, насамперед у самотивації, також деякі студенти (особливо із малозабезпечених сімей) не мали належного доступу до інформаційних ресурсів, у декого з них вдома може бути один девайс на сім'ю з працюючими батьками. Ще одним недоліком онлайн навчання ми вважаємо ілюзію компетенції, тобто важко оцінити знання чи їх відсутність.

Дистанційна форма навчання – це сучасна платформа для отримання знань. І хоча Україна значно відстає від країн зарубіжжя з питань дистанційної освіти, але ми вже робимо перші кроки у цьому напрямі.

Список використаних джерел

1. Закон України про концепцію національної програми інформатизації. *Відомості Верховної Ради*. Редакція від 01.08.2016, підстава 922-19, № 9, ст. 89.

2. Гозман Л. Я. Дистанционное обучение на пороге XXI века. Мысль, 1999. 368 с.

Римар П. В., старший викладач

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

ВИКОРИСТАННЯ КОРПОРАТИВНИХ ЗАСОБІВ КОМУНІКАЦІЇ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Через запровадження карантину на території України навчальний процес у школах та закладах вищої освіти був переведений у дистанційний формат. Цей перехід став доволі серйозним викликом для всіх учасників навчального процесу. Дистанційне навчання – це форма навчання з використанням комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, які забезпечують інтерактивну взаємодію викладачів та студентів на різних етапах навчання і самостійну роботу з матеріалами інформаційної мережі [1]. Оскільки перехід на дистанційне навчання є заміною традиційному очному, воно може стати ефективним інструментом для навчання не тільки під час карантину.

Реалії сьогодення вказують нам на те, що технічний прогрес займає значну частину під час навчання. Це не тільки наявність комп'ютера та доступу до мережі Інтернет (маст-хев), а і безліч літератури, онлайн-курси та інші речі, які допомагають нам вивчити ту чи іншу інформацію.

Майбутнє – за змішаною формою навчання, яку дуже легко адаптувати під конкретні задачі: збільшувати або зменшувати онлайн або офлайн складові. Кожен викладач школи або закладу вищої освіти повинен бути готовим до того, що у певний час доведеться змінити форму проведення занять.

Дистанційне навчання має свої переваги та недоліки [2]. До переваг можна віднести можливість навчатися у будь-який час, доступність навчальних матеріалів, мобільність, навчання в спокійній обстановці, зручність для викладача. Проте є низка недоліків: необхідна сильна мотивація, нестача практичних вмінь та навиків, проблема ідентифікації студента, не підходить для розвитку комунікабельності.

Головне питання, яке виникає у викладача під час підготовки до проведення заняття: які інструменти найкраще обрати? Відповідь на це питання дуже проста: краще користуватися корпоративними засобами комунікації. Ці засоби однозначно полегшують ідентифікацію студента. Ви будете впевнені на всі 100 %, що перед вами знаходиться необхідна людина. Також це дає змогу уникнути втручання сторонніх людей до навчального процесу.

До основних засобів корпоративної комунікації можна віднести MS Teams, Google Class, Moodle, Outlook, Skype, Zoom. Їх можна розділити на дві частини: з можливістю проведення відеоконференції та без.

У Донецькому національному університеті імені Василя Стуса досить інтенсивно використовувалася платформа Moodle, [3] особливо в перші роки після переїзду до міста Вінниці. Ця платформа дає змогу створювати необхідні курси, записувати на них студентів та проводити повноцінне навчання. Можливості платформи такі: створення лекцій, лабораторних завдань (із встановленням терміну здачі завдання), проведення тестування (підтримуються різні види питань). Платформа містить журнал з оцінками, де кожен студент може бачити свої бали і не питати постійно у викладача, скільки балів набрав або що він ще не здав. Для зручності можна створювати книги, глосарії, форуми, форми зворотного зв'язку, вікі. Ця платформа дуже зручна у використанні. Єдине, що не можна робити – проводити відеоконференції.

Google Class – сервіс, який за своїм функціоналом дуже схожий на платформу Moodle. За його допомогою також можна створювати завдання, проводити тестування. Також однією з переваг Google Class як і Moodle є можливість встановлення терміну здачі кожної роботи та права доступу до кожного файлу. Це у свою чергу унеможливорює стороннє втручання в здані роботи.

Поштовий клієнт Outlook має менший функціонал, ніж попередні платформи. Це обумовлено тим, що він призначений для розсилки повідомлень. За допомогою нього можна планувати народи, збори, обговорення, вносити події до календаря. Перевага корпоративної пошти полягає в тому, що немає необхідності запам'ятовувати або десь собі записувати електронні адреси для листування. Для відправлення листа достатньо буде ввести прізвище людини і поштовий клієнт одразу запропонує всі можливі варіанти. Навіть якщо є люди з однаковими прізвищами – за додатковими характеристиками можна буде обрати необхідну особу.

Наступні засоби комунікації – MS Teams, Zoom та Skype – за своїм призначенням дуже схожі: вони дають змогу проводити відеоконференції. Залежно від можливостей платформи, кількість учасників конференції може відрізнятися. Також вони дозволяють створювати вкладки із завданнями для учасників.

Всі ці корпоративні засоби комунікації призначені для обміну інформації між учасниками. Вони відрізняються функціоналом та доступністю: для студентів університету їх можна використовувати безкоштовно, а для сторонніх користувачів такої можливості немає.

Який із цих інструментів найкраще використовувати під час дистанційного навчання – залежить від викладача та технічних можливостей. Оптимальним варіантом є поєднання кількох інструментів, наприклад, MS Teams та Moodle. Також це унеможливить стороннє втручання, оскільки авторизація в них можлива тільки за допомогою корпоративного облікового запису.

Список використаних джерел

1. URL: <http://vnz.org.ua/dystantsijna-osvita/pro> (дата звернення: 15.06.2020).
2. URL: <https://kerivnyk.info/perevahy-ta-nedoliky-dystantsijnoho-navchannya> (дата звернення: 15.06.2020).
3. URL: <https://moodle.org/mod/page/view.php?id=8174> (дата звернення: 16.06.2020).